

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 667 endelig

2005/0281 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om affald

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2005) 1681}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Baggrunden for og formålet med forslaget**

Det overordnede formål med dette revisionsforslag er at optimere bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF og samtidig bevare hovedlinjerne i dets struktur og de vigtigste af dets bestemmelser. Der er således ikke tale om en hovedreparation af direktivet, men snarere om en finjustering.

Temastrategien for affaldsforebyggelse og -genanvendelse peger på tre vigtige grunde til at revidere direktiv 75/442/EØF, som er rammedirektivet om affald.

For det første har det vist sig, at en række af definitionerne i direktiv 75/442/EØF ikke er tilstrækkelig klare. Dette har ført til usikkerhed og forskelle i fortolkningen af disse nøglebestemmelser fra medlemsstat til medlemsstat og i nogle tilfælde endog fra egn til egn. Delvis som følge heraf har det i et anseeligt antal tilfælde været nødvendigt at anmode Den Europæiske Domstol om en fortolkning. Dette har resulteret i betydelige vanskeligheder for de økonomiske operatører og myndighederne.

Retssikkerheden er navnlig mangelfuld, når det drejer sig om definitionen på affald og forskellen mellem nyttiggørelse og bortskaffelse. I nærværende forslag foreslås klarere definitioner og/eller en mekanisme til løsning af spørgsmålet på EU-plan, alt efter omstændighederne.

For det andet slås der i temastrategien for affaldsforebyggelse og genanvendelse til lyd for en ny affaldspolitisk tilgang, der stemmer bedre overens med de aktuelle forhold, hvor hovedparten af de vigtige affaldshåndteringsoperationer er omfattet af miljølovgivningen. Det er derfor vigtigt, at affaldsrammedirektivet tilpasses efter denne nye tilgang.

Dette kræver en række ændringer. Den vigtigste ændring består i, at der indføres et miljømål. De fleste miljødirektiver har nu et sådant mål, der fungerer som pejlesnor for hele direktivet. Hvad det foreliggende direktivforslag angår, fører miljømålet til, at direktivet fokuseres på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og -håndtering, baseret på produkternes komplette livscyklus. Denne fokusering har rod i ressourcestrategien.

En anden vigtig del af denne strategiske ændring er, at tilgangen nu i højere grad er baseret på standarder. Med dette forslag styrkes standardernes rolle på en række områder, nemlig gennem anvendelsen af mindstestandarder, klare definitioner på nyttiggørelse og anvendelsen af kriterier for, hvornår affald ikke længere skal betragtes som affald.

Endelig sigter forslaget mod at forenkle den nuværende lovramme. Det ophæver direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald og integrerer direktiv 91/689/EØF om farligt affald i affaldsrammedirektivet. I direktivet om olieaffald kan prioriteringen af regenerering af olieaffald frem for andre former for nyttiggørelse ikke længere retfærdiggøres. Bestemmelserne i direktivet om farligt affald hænger tæt sammen med affaldsrammedirektivet, og ved at indarbejde direktivet om farligt affald i affaldsrammedirektivet konsolideres og forenkles lovgivningen. Herudover bør visse

forældede eller uklare bestemmelser i alle tre direktiver ændres eller slettes.

- **Den generelle baggrund**

Affaldets historie er lige så lang som det menneskelige samfunds. Affaldspolitikken har indtaget en central plads i udformningen af EU's miljøpolitik. Affaldsrammedirektivet var således en af de første lovforanstaltninger, der blev truffet til at beskytte miljøet på EU-plan.

Siden 1975 er der sket en betydelig udvikling i affaldslovgivningen. I den første fase fik man den generelle ramme på plads, og en række specifikke problemer (olieaffald, titaniumdioxid) blev taget op. I den anden fase blev der opstillet standarder for deponeringsanlæg og forbrændingsanlæg. Med direktiverne om genanvendelse kunne man endelig i den tredje fase skaffe den nødvendige organisation og finansiering til veje til at fremme genanvendelse af en række prioriterede affaldsstrømme (emballage, udtjente biler og elektronisk skrot).

Der er ikke behov for flere omfattende lovforanstaltninger på dette område. Der skal imidlertid træffes foranstaltninger til at optimere den nuværende ramme og udbedre de resterende mangler. Sigtet med dette forslag er at udbedre nogle af disse mangler, mens andre først kan tages op på længere sigt.

Uden denne revision af affaldsrammedirektivet ville problemerne med manglende retssikkerhed fortsat være til gene for de økonomiske operatører og for myndighederne, og mangelen på standarder på nogle områder ville underminere både miljø- og sundhedsbeskyttelsesniveauet og det indre marked for genanvendte produkter. Undlader vi at justere lovrammen, og ikke mindst direktiverne om olieaffald og farligt affald, efter dagens viden og målsætninger, vil det underminere EU-politikkens troværdighed på dette område.

- **De nuværende bestemmelser på det område, forslaget dækker**

Forslaget reviderer Direktiv 75/442/EØF (affaldsrammedirektivet) og ophæver både direktiv 91/689/EØF om farligt affald, hvis bestemmelser indarbejdes i affaldsrammedirektivet, og direktiv 75/439/EØF om olieaffald, hvis bestemmelse om indsamlingspligt indarbejdes i affaldsrammedirektivet. De dele af disse to direktiver, som fortsat er relevante, indarbejdes i forslaget til et revideret affaldsrammedirektiv. Affaldsrammedirektivet opstiller definitionerne og de grundlæggende regler for alle andre dele af EU's affaldsrelaterede lovgivning – og har derfor direkte eller indirekte indvirkning på dem alle.

Hvad godkendelse af affaldsanlæg angår, skal affaldsrammedirektivet ses i sammenhæng med direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet). Der var tidligere overlapninger mellem disse to direktiver, som medførte dobbelte godkendelser af de samme anlæg og en unødigt stigning i regulations- og administrationsbyrden. Skønt disse problemer hovedsageligt kan tilskrives medlemsstaternes gennemførelse af direktiverne, angives det alligevel udtrykkeligt i dette direktiv, at EU-retten ikke kræver sådan dobbelt godkendelse.

Nogle af de dele af direktivet om farligt affald, som ikke er medtaget i denne forslag, dækkes fyldestgørende af anden fællesskabslovgivning, f.eks. direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald og direktiv 96/59/EF om PCB/PCT.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Ikke relevant.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Meddelelsen "På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og genanvendelse" [KOM(2003) 301] blev fulgt op af en åben internethøring af interessenterne.

Desuden afholdt Kommissionen fem ekspertmøder for at få en tilbundsående debat om emner af særlig relevans for strategien (se nedenfor). Herudover blev der holdt tre uformelle møder med medlemsstaterne og tre interessentmøder, hvoraf ét blev begrænset til organisationer på EU-plan for at fremme debatten.

For det tredje blev der organiseret en yderligere interessenthøring om konsekvensanalysen, hvor interessenterne blev bedt om at forelægge oplysninger om de sandsynlige virkninger af en række udpegede løsningsmuligheder. Vi modtog halvfems svar på denne høring.

For det fjerde blev der afholdt yderligere emnespecifikke høringer af både interessenter og medlemsstaterne om direktivet om farligt affald og direktivet om olieaffald.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Det er ikke muligt at dække alle de kommentarer, der kom ind i løbet af denne omfattende høringsproces. En sammenfatning af kommentarerne til den første internethøring er medtaget i meddelelsen om temastrategien, og alle svarene på de åbne høringer og resultaterne fra ekspert- og interessentgrupper kan findes på vores websted: <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>

Der blev afholdt en åben internethøring fra den 10.5.2003 til den 10.11.2003. Kommissionen modtog 220 svar. Resultaterne kan ses på http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/waste_strat/library?l=/test&vm=detailed&sb=Title.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Der blev navnlig indhentet videnskabelig ekspertbistand på områderne livscyklusvurdering, affaldsforebyggelse og –genanvendelse, standarder for nyttiggørelsesanlæg og definitioner på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse.

Metodevalg

Metoden bestod navnlig i afholdelse af ekspertmøder og bestilling af undersøgelser på de pågældende områder. Der blev bestilt en kritisk gennemgang af de foreliggende undersøgelser og livscyklusvurderinger vedrørende regenerering og forbrænding af olieaffald (jf. http://europa.eu.int/comm/environment/waste/studies/oil/waste_oil.htm).

Væsentligste organer/eksperter, der er blevet hørt

En lang række eksperter fra forskningsinstitutter, konsulenter og repræsentanter for industrien blev hørt og deres meninger taget ad notam.

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Muligheden for alvorlige risici med irreversible konsekvenser har ikke været nævnt fra nogen side.

Den modtagne og anvendte rådgivning er for omfattende til, at den kan resumeres på dette sted. Resultaterne af ekspertmøder, undersøgelser og interessenthøringer kan ses på:

<http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>,

http://europa.eu.int/comm/environment/waste/oil_index.htm

http://europa.eu.int/comm/environment/waste/hazardous_index.htm.

Mange af resultaterne drøftes i konsekvensvurderingen, der er knyttet til temastrategien for affaldsforebyggelse og -genanvendelse.

Hvad direktivet om olieaffald angår, havde interessenterne meget delte meninger om, hvorvidt det var ønskeligt og hvilke konsekvenser det ville have, at prioriteringen af regenerering blev ophævet. Der kunne ikke nås til konsensus blandt interessenterne om dette spørgsmål.

Tiltag til at gøre ekspertrådgivningen offentligt tilgængelig

Et sammendrag af resultaterne af ekspertmøderne er lagt på det relevante websted.

• **Konsekvensanalyse**

Revisionen af direktiv 75/442/EØF er et af elementerne i den pakke af tiltag, der omtales i temastrategien for affald. Der er foretaget en konsekvensanalyse af hele pakken.

Konsekvensanalyserapporten indeholder en vurdering af fem sæt løsningsmuligheder, der hver vedrører et specifikt miljøemne, og anbefaler følgende kombination af løsninger:

- En ressourceorienteret tilgang til affald baseret på en livscyklus-tankegang, som indebærer, at informationsgrundlaget forbedres, og at affaldspolitikens miljømål præciseres.
- Stræben hen imod et europæisk genanvendelsessamfund gennem udvikling af fælles miljøkrav til affaldsgenanvendelse.
- Modernisering af lovrammen, idet affaldsrammelovgivningen revideres og der opstilles retningslinjer for emner, der kræver en sag-tilgang.

Herudover anbefaler konsekvensanalysen, at bestemmelsen i direktiv 75/439/EØF om prioritering af regenerering af olieaffald bør ophæves, og at indsatsen bør koncentreres om indsamling af olieaffald.

Flere af disse løsningsmuligheder kan omsættes til forslag til rammeforskrifter. Konsekvensanalysen viser, at de generelt vil kunne føre til større miljøeffektivitet i EU's affaldspolitik, og at de konkrete virkninger af sådanne rammeforskrifter vil afhænge af, hvilke gennemførelsesforanstaltninger der træffes på EU- eller nationalt plan.

Nærværende direktiv indeholder bestemmelser, som implementerer elementer af hver af de foretrukne løsninger i konsekvensanalysen, bl.a.:

- Indførelse af et miljømål i affaldsrammedirektivet. Herved vil livscyklustankegangen blive indarbejdet i affaldspolitikken og gøre denne mere omkostningseffektiv.
- Fastlæggelse af kriterier for, hvornår affald ophører med at være affald (kriterier for affaldsfasens ophør). Herved vil det være muligt at opstille kriterier for specifikke affaldsstrømme, der sikrer, at genanvendte materialer ikke skader miljøet, og det vil lette den administrative byrde for operatører, der fremstiller genanvendte materialer, som opfylder disse kriterier.
- Forpligtelse af medlemsstaterne til at udarbejde programmer for forebyggelse af affald. Denne bestemmelse ventes ikke at få stor direkte miljømæssig, økonomisk eller social virkning, hvilket dog vil afhænge af, hvilke tiltag der tages. Det vil få beslutningstagerne på EU-, nationalt og subnationalt plan til at sætte skarpere fokus på forebyggelse og derved give stødet til en stærkere affaldsforebyggelsespolitik. Det giver mulighed for den nødvendige fleksibilitet i udviklingen af nationale og lokale løsninger, så fordelene ved affaldsforebyggelse kan udnyttes bedst muligt.
- Forenkling af affaldslovgivningen og ikke mindst præcisering af definitionerne. Dette vil have positive miljømæssige og økonomiske konsekvenser og vil blive kombineret med fortolkningsretningslinjer, så spørgsmålene kan løses på et sag til sag-grundlag, når lovgivningen er for ufleksibel.
- Ved at ophæve prioriteringen af regenerering af olieaffald vil omkostningerne ved håndteringen af denne affaldsstrøm mindskes, samtidig med at indsatsen koncentrerer sig om det vigtigste miljøproblem, nemlig indsamlingen af olieaffald. Dette vil gøre håndteringen af olieaffald mere miljøeffektiv.

Kommissionen har udført den konsekvensanalyse, der er nævnt i dens arbejdsprogram. Rapporten kan ses på <http://europa.eu.int/comm/environment/waste/strategy.htm>.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• Resumé af forslaget

Affaldsrammedirektivet blev vedtaget i 1975 og er siden ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991. Forslaget ændrer affaldsrammedirektivet og ophæver både direktiv 91/689/EØF, idet de relevante bestemmelser heri indarbejdes i rammedirektivet, og direktiv 75/439/EØF, hvor den specifikke indsamlingspligt medtages i rammedirektivet.

De vigtigste ændringer til affaldsrammedirektivet er som følger:

Indførelse af et miljømål.

Præcisering af begreberne 'nyttiggørelse' og 'bortskaffelse'.

Præcisering af betingelserne for blanding med farligt affald.

Indførelse af en procedure til præcisering af, hvornår affald i nærmere bestemte affaldsstrømme ophører med at være affald.

Indførelse af mindstestandarder eller en procedure for opstilling af mindstestandarder for

visse affaldshåndteringsoperationer.

Krav om udvikling af nationale affaldsforebyggelsesprogrammer.

- **Retsgrundlag**

Hovedmålet med direktivet er at beskytte miljøet. Forslaget er derfor baseret på EF-traktatens artikel 175, i lighed med den foregående ændring af affaldsrammedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Forslagets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, af følgende grunde:

Affaldsrammedirektivet lægger grundlaget for europæisk samarbejde på affaldsområdet. Det opstiller mindstestandarder for det indre marked for affald til genanvendelse og spiller en afgørende rolle for anvendelsen af alle andre direktiver og forordninger på affaldsområdet. Da der er tale om et rammedirektiv, skal de nærmere regler for gennemførelsen fastsættes på medlemsstatsplan.

Med ophævelsen af kravet om at prioritere regenerering af olieaffald vil det på den anden side være op til medlemsstaterne at prioritere specifikke, miljømæssigt foretrukne teknologier.

Hvis det blev overladt til medlemsstaterne at træffe egne foranstaltninger på de andre affaldsområder, ville det hindre det indre marked for affald til genanvendelse i at fungere og skade samarbejdet om andre former for affaldsbehandling. Dette ville resultere i betydelige økonomiske og miljømæssige omkostninger.

En indsats på EU-plan vil af nedenstående grunde være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget.

Kun med en indsats på EU-plan kan vi sikre, at miljø og sundhed beskyttes mod de potentielt skadelige virkninger af affaldsproduktion og -håndtering.

Affald transporteres overalt i EU og i hele verden. Miljøbelastningen fra affaldsproduktion og -håndtering i form af luft-, jord- og vandforurening kender ingen landegrænser. Desuden kan der kun blive tale om et indre marked for affald til genanvendelse, hvis vi har en fælles EU-definition på nøglebegreber som "affald", "nyttiggørelse" og "bortskaffelse", og hvis der opstilles fælles mindstestandarder for håndtering af affald.

Revisionen af affaldsrammedirektivet ændrer ikke direktivets karakter af rammedirektiv. Det regulerer diverse aspekter, som f.eks. definitioner og mindstestandarder, mens det er op til medlemsstaterne at føre de konkrete regler i deres affaldshåndteringsstrategi ud i livet på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Forslaget til revision af affaldsrammedirektivet indebærer en væsentlig forenkling af det nuværende direktiv. Det ophæver desuden to andre direktiver, men integrerer samtidig de aspekter af dem, der forsat er relevante. Da der er tale om et rammedirektiv, regulerer det kun de spørgsmål, der kræver en ensartet tilgang, mens det er op til medlemsstaterne at regulere andre områder.

Forslaget indeholder en række fornyelser, som vil mindske den finansielle og administrative byrde ved affaldsregulering, og sikrer samtidig et højt beskyttelsesniveau for sundhed og miljø.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået reguleringsmiddel: rammedirektiv.

Andre reguleringsmidler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grunde:

Et mindre fleksibelt retsmiddel ville ikke være rimeligt i denne situation, i betragtning af at der både må gives plads til nationale forskelle på affaldshåndteringsområdet og til kulturelle og geografiske forskelle. En frivillig eller mere fleksibel ordning ville på den anden side ikke garantere den retssikkerhed, som et velfungerende indre marked kræver, og ville heller ikke give borgerne i alle dele af EU sikkerhed for, at sundheds- og miljøbeskyttelsen ikke forringes som følge af affaldsproduktion og -håndtering.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget. Foranstaltningerne i forslaget overskrider ikke de nuværende finansielle rammer og den lovgivning, der er foreslået for perioden 2007-2013.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer forenkling af lovgivningen, forenkling af de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (på EU- eller nationalt plan) og forenkling af de administrative procedurer for private foretagender.

Forslaget forenkler, moderniserer og tydeliggør affaldsrammedirektivet på en række områder. Herudover ophæver det to gældende direktiver. De overflødige bestemmelser i disse direktiver slettes, mens de resterende indarbejdes i det reviderede direktiv. Herved forenkles strukturen i EU's affaldslovgivning.

Forpligtelsen til at udarbejde affaldshåndteringsplaner er tydeliggjort og forenklet.

Der er indført en procedure for fastsættelse af kriterier for, hvornår affaldsfasen ophører, hvilket betyder en lempelse af reglerne for genanvendte produkter eller materialer, som kun indebærer ringe miljørisiko.

Hvad udstedelse af tilladelser/godkendelser angår, er mulighederne for overlapninger mellem affaldsrammedirektivet og IPPC-direktivet blevet klarlagt, således at risikoen for, at medlemsstaterne kræver dobbelt tilladelse/godkendelse mindskes.

Forslaget indgår i Kommissionens rullende program for ajourføring og forenkling af EF-retten og i dens arbejds- og lovgivningsprogram under referencenummer WP 05 2004/ENV/001.

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af gældende retsforskrifter.

- **Sammenligningstabel**

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen de nationale bestemmelser, der sættes i kraft for at gennemføre direktivet, sammen med en sammenligningstabel, der viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og direktivet.

- **Det Europæiske Økonomiske Område**

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

Artikel 1 opstiller forslagets formål.

Med det nye mål, der er opstillet for affaldsrammedirektivet, lægges hovedvægten på miljøvirkningerne af affaldsproduktion og -håndtering, under hensyntagen til ressourcernes livscyklus. Det knytter 'affaldshierarkiet', som tidligere stod beskrevet i artikel 3 i direktiv 75/442/EØF, til dette mål, uden at rækkefølgen i hierarkiet eller dets karakter i øvrigt ændres. Formuleringen af hierarkiet er ført ajour under hensyntagen til udviklingen i de benyttede termer.

Artikel 2 beskriver det foreslåede direktivs anvendelsesområde.

Artikel 2, stk. 2, ændres, så udtrykket 'undergivet andre bestemmelser' kun henviser til EF-lovgivning. Formålet er at forbedre retssikkerheden og sikre et mindstemål af regulering på fællesskabsplan. Der er endvidere tilføjet yderligere undtagelser, nemlig for forurennet, ikke-udgravet jord, animalske biprodukter og biprodukter fra landbruget.

Artikel 3 indeholder de definitioner, der bruges i direktivet og i de direktiver, hvori der henvises til det.

Definitionen på affald er uændret, men der er tilføjet en 'mekanisme' i kapitel III, hvorved det kan tydeliggøres, hvornår visse former for affald ophører med at være affald. Til dette brug skal der efter en udvalgsprocedure opstilles kriterier for de affaldsstrømme, der opfylder forudsætningerne i artikel 11.

Definitionen på genbrug er formuleret som i direktivet om emballage og emballageaffald.

Der er tilføjet en definition på genanvendelse til præcisering af dette begreb.

Definitionen på 'indsamling' er ændret, så det tydeliggøres, at begrebet kun omfatter indsamling og sammenbringning af affald med henblik på transport til det påtænkte affaldsbehandlingsanlæg, men ikke de affaldsbehandlingsoperationer, der er forbundet med sammenblanding eller sortering af affald.

Definitionerne på 'producent', 'indehaver' og 'håndtering' er stort set uændrede.

Artikel 4 indeholder retsgrundlaget for den ved kommissionsbeslutning oprettede affaldsliste.

Artikel 5 og 6 indeholder en revideret definition på 'nyttiggørelse', der bekræfter, at grundlaget herfor er princippet om ressourcesubstitution. Kombineret med definitionen på 'bortskaffelse' vil den vanskelige skelnen mellem de to begreber herved om nødvendigt kunne løses ved fastsættelse af effektivitetskriterier. Endvidere gives der mulighed for, at klassifikationen af visse affaldsoperationer som 'nyttiggørelse' eller 'bortskaffelse' om nødvendigt kan præciseres efter en udvalgsprocedure.

Artikel 7 og 8 indeholder nu både forpligtelsen til at sikre, at affald håndteres på en måde, der ikke bringer miljø eller sundhed i fare, og at det behandles på en måde, der er forenelig med direktivet. Formuleringen af disse forpligtelser er overtaget uændret fra direktiv 91/156/EØF.

Artikel 9 om behandlingsomkostningerne omfatter nu både nyttiggørelsesoperationer og bortskaffelsesoperationer. Den er ændret, så det gøres klart, at de omkostninger ved affaldshåndtering, der skal bæres af affaldsindehaver eller –producent, bør afspejle de fulde eksterne omkostninger ved det pågældende affalds bortskaffelse eller nyttiggørelse. De bør med andre ord afspejle de virkelige miljøomkostninger ved produktionen og håndteringen af affaldet.

Artikel 10 om nettet af affaldsbortskaffelsesanlæg er i det væsentlige uændret.

Kapitel III indeholder en 'mekanisme', hvorved det kan tydeliggøres, hvornår visse former for affald ophører med at være affald. Til det formål skal der gennem en udvalgsprocedure opstilles kriterier for de affaldsstrømme, der opfylder forudsætningerne i artikel 11.

Artikel 12 til 15 om farligt affald stammer fra direktivet om farligt affald. Definitionen på farligt affald er ændret til præcisering af begrebet 'husholdningsaffald' og tydeliggørelse af, at det ikke er omfattet af definitionen.

Artikel 16 om adskillelse af farligt affald stammer fra direktivet om farligt affald. Undtagelsen fra blandingsforbuddet er bibeholdt, men gjort betinget af, at den bedste tilgængelige teknik anvendes. Henvisningen til 'sikkerhed' er udgået, da denne term ikke længere bruges i affaldslovgivningen, og fordi direktivet er fokuseret på miljøvirkningerne.

Artikel 17 om etikettering af farligt affald stammer fra direktivet om farligt affald.

Artikel 18 om forpligtelsen til separat indsamling af olieaffald stammer fra direktivet om olieaffald.

I artikel 19 kombineres to tidligere artikler om tilladelser til nyttiggørelse og bortskaffelse, men er ellers uændrede.

I artikel 20 hedder det, at et anlæg eller en virksomhed, som har en IPPC-godkendelse, ikke tillige skal have en tilladelse efter affaldsrammedirektivet.

Ifølge artikel 21 kan Kommissionen om nødvendigt opstille mindstestandarder for tilladelser/godkendelser efter udvalgsproceduren.

Artikel 22 til 24 fastsætter betingelserne for fravigelse af kravet om, at der skal indhentes tilladelse for affald og farligt affald.

Artikel 25 skærper de krav, der gælder for indsamlings- og transportvirksomheder og forhandlere og mæglere. Artiklen indfører en procedure, der kan anvendes til at vedtage mindstestandarder på dette område.

Artikel 26 om affaldshåndteringsplaner er blevet omarbejdet for at gøre det klarere, hvad en håndteringsplan bør indeholde. Det gøres også klart, at livscyklusprincippet bør ligge til grund ved udarbejdelsen af disse planer.

Med artikel 29 til 31 indføres en særlig bestemmelse om affaldsforebyggelse, hvorefter medlemsstaterne skal udarbejde affaldsforebyggelsesprogrammer. Her opstilles også betingelserne for, hvordan disse programmer skal udformes.

Artikel 32 om kontrol skærpes med et krav om, at kontrollen skal omfatte det indsamlede og transporterede affalds oprindelse og bestemmelsessted.

Artikel 34 indeholder nu en revisionsklausul ud over de tidligere rapporteringsbestemmelser.

De øvrige artikler er i det væsentlige uændrede.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om affald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionaludvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁵ opstiller de retlige rammer for affaldsbehandling i Fællesskabet. Det definerer en række nøglebegreber som affald, nyttiggørelse og bortskaffelse og opstiller de grundlæggende krav til håndtering af affald, herunder særlig kravet om tilladelse til eller registrering af affaldshåndteringsanlæg og økonomiske operatører, kravet om, at medlemsstaterne skal opstille affaldshåndteringsplaner, og nogle vigtige principper, såsom at affald skal behandles på en måde, som ikke påvirker miljøet negativt, og at producenterne af affald bør betale omkostningerne ved behandling af affaldet.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁶ efterlyser udvikling eller revision af lovgivningen om affald, herunder bl.a. præcisering af sondringen mellem

¹ EUT C.....

² EUT C.....

³ EUT C.....

⁴ Europa-Parlamentets udtalelse af (EUT C,), Rådets fælles holdning af (EUT C) og Europa-Parlamentets afgørelse af (EUT C). .. . EUT C.....

⁵ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁶ EUT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

affald og ikke-affald og udarbejdelse af passende kriterier for videreudviklingen af bilag IIA og IIB til direktiv 75/442/EØF.

- (3) I Kommissionens meddelelse af 27. maj 2003 "På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse" hedder det, at definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør revurderes, at der bør opstilles en generelt gældende definition på genanvendelse, og at definitionen på affald bør tages op til debat.
- (4) I Europa-Parlamentets beslutning af 20. april 2004 anmodede Parlamentet Kommissionen om at overveje muligheden for at udvide Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁷ til at omfatte affaldssektoren som helhed. Det anmodede også Kommissionen om at sondre klart mellem nyttiggørelse og bortskaffelse og tydeliggøre forskellen mellem affald og ikke-affald.
- (5) Rådet anmodede i sine konklusioner af 1. juli 2004 Kommissionen om at forelægge et forslag til revision af visse aspekter af direktiv 75/442/EØF med henblik på at præcisere forskellen mellem affald og ikke-affald og mellem nyttiggørelse og bortskaffelse.
- (6) Direktiv 75/442/EØF må derfor revideres. Formålet hermed er at præcisere visse nøglebegreber, såsom definitionerne på affald, nyttiggørelse og bortskaffelse, at skærpe foranstaltningerne til forebyggelse af affald, at indføre en tilgang, hvor produkternes og materialernes fulde livscyklus tages i betragtning og ikke kun deres affaldsfasen, og at fokusere på nedbringelse af miljøbelastningen fra affaldsproduktion og -håndtering, hvorved affaldets økonomiske værdi øges. For at gøre teksten klarere og lettere at læse bør direktiv 75/442/EØF erstattes.
- (7) Da de vigtigste affaldshåndteringsoperationer nu er omfattet af Fællesskabets miljølovgivning, bør direktivet tilpasses til denne miljøorienterede tilgang. Lægges vægten på miljømålene i traktatens artikel 174, kan der fokuseres skarpere på miljøbelastningen fra affaldsproduktion og affaldshåndtering gennem hele ressourcernes livscyklus. Retsgrundlaget for dette direktiv bør derfor være artikel 175.
- (8) Økonomiske instrumenter har vist sig at være et effektivt middel til at nå målene for affaldsforebyggelse og -håndtering, forudsat at de er omkostningseffektive. Affald har værdi som ressource, og en mere vidtgående anvendelse af økonomiske instrumenter vil kunne maksimere miljøfordelene. Direktivet bør derfor fremme anvendelsen heraf på et hensigtsmæssigt niveau.
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 opstiller sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁸. Den indeholder bl.a. bestemmelser om passende kontrol med forarbejdning, anvendelse og bortskaffelse af alt affald af animalsk oprindelse, så det ikke udgør en risiko for dyresundheden og folkesundheden. Tilknytningen til denne forordning må derfor tydeliggøres, så regeloverlappning undgås, ved at animalske biprodukter bestemt

⁷ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁸ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1.

til anvendelser, der ikke anses for at være affaldsoperationer, udelukkes fra direktivets anvendelsesområde.

- (10) Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1774/2002 har vist, at der er behov for at præcisere anvendelsesområdet for affaldslovgivningen og dens bestemmelser om farligt affald, for så vidt angår animalske biprodukter hørende under nævnte forordning. Animalske biprodukter, der indebærer potentielle sundhedsrisici, henhører under forordning (EF) nr. 1774/2002, og overlapninger med affaldslovgivningen bør undgås.
- (11) Der bør tilføjes en definition på begrebet 'genbrug' til præcisering af, hvad denne operation omfatter som led affaldsbehandling generelt, og hvilken rolle genbrug af materialer og produkter, der er omfattet af definitionen på affald, spiller. Definitionen på genbrug bør ikke omfatte genbrug af produkter, som ikke først er blevet til affald, og bør derfor kun omfatte aktiviteter, som fører til genbrug af produkter eller komponenter, der er blevet til affald.
- (12) For at tydeliggøre begrebet 'genanvendelse' bør der tilføjes en definition på dette begreb i affaldsrammedirektivet.
- (13) Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen fra de pågældende operationer og nærmere betegnet på, om en given operation fører til substitution af naturressourcer i erhvervslivet eller ej. Herudover bør der tilføjes en korrektionsmekanisme til klarlægning af tilfælde, hvor denne sondring vanskeligt lader sig anvende i praksis, eller hvor klassifikationen af aktiviteten som nyttiggørelse ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning.
- (14) For at kunne klarlægge visse aspekter af definitionen på affald må det for hver enkelt kategori specificeres, hvornår visse affaldsformer skal anses for ikke længere at være affald, men i stedet sekundære materialer eller stoffer. En ordning, hvorved omklassificering sker efter kriterier, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau, kan ventes at medføre både miljømæssige og økonomiske fordele.
- (15) Omkostningerne bør fordeles på en måde, der afspejler de virkelige miljøomkostninger ved affaldsproduktion og -håndtering.
- (16) For at Fællesskabet som helhed kan blive i stand til selv at bortskaffe sit affald, og for at de enkelte medlemsstater hver især skal kunne nærme sig dette mål, bør der oprettes et samarbejdsnet af affaldsbortskaffelsesanlæg, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.
- (17) Omfanget og indholdet af forpligtelsen til at udarbejde affaldshåndteringsplaner bør specificeres yderligere, navnlig hvad angår gamle forurenede grunde og anvendelsen af økonomiske instrumenter, og der bør ved udarbejdelsen eller revisionen af sådanne planer tages hensyn til produkternes og materialernes miljøbelastning gennem hele deres livscyklus. Der bør også i nødvendigt omfang tages hensyn til kravene vedrørende affaldshåndteringsplaner i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 94/62/EF⁹ af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald og til strategien til reduktion af deponeringen af bionedbrydeligt affald omhandlet i artikel 5 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald¹⁰.

- (18) For at forbedre medlemsstaternes indsats for at forebygge affald og for at fremme udvekslingen af bedste praksis på dette område er det nødvendigt at skærpe bestemmelserne om affaldsforebyggelse og kræve, at medlemsstaterne indfører programmer for affaldsforebyggelse, hvor hovedvægten lægges på de væsentligste miljøvirkninger, og hvor hele produkternes livscyklus tages i betragtning. Sigtet med disse mål og foranstaltninger bør være at bryde koblingen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF¹¹ bør interesserede parter såvel som offentligheden have lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af programmerne og have adgang til dem, når de er udarbejdet.
- (19) Visse bestemmelser om håndtering af affald i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald¹² bør ændres, så forældet materiale udgår og teksten bliver klarere. Af hensyn til forenklingen af Fællesskabets lovgivning bør disse bestemmelser indarbejdes i nærværende direktiv. For at gøre det klart, hvad forbuddet mod blanding indebærer, og for at beskytte miljø og sundhed bør undtagelserne fra blandingsforbuddet i direktiv 91/689/EØF kun omfatte situationer, hvor blanding er den bedste tilgængelige teknik som defineret i direktiv 96/61/EF. Direktiv 91/689/EØF bør derfor ophæves.
- (20) Da prioriteringen af regenerering i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald¹³ ikke længere repræsenterer nogen klar miljøgevinst, bør dette direktiv ophæves. Særskilt indsamling af olieaffald er imidlertid afgørende for, at affaldet håndteres forsvarligt og ikke skader miljøet som følge af u hensigtsmæssig bortskaffelse, hvorfor forpligtelsen til at indsamle olieaffald bør indarbejdes i nærværende direktiv. Direktiv 75/439/EØF bør derfor ophæves.
- (21) Foranstaltningerne til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁴.
- (22) Målene for dette direktiv, som er at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

⁹ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

¹⁰ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

¹¹ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

¹² EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

¹³ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91).

¹⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 *Genstand*

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der tager sigte på at mindske den samlede miljøbelastning fra anvendelse af ressourcer og fra produktion og håndtering af affald.

I samme øjemed indeholder det også bestemmelser om, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der for det første tjener til at fremme forebyggelse eller nedbringelse af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger og for det andet tjener til at fremme nyttiggørelse af affald gennem genbrug, genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Dette direktiv omfatter ikke luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren.

1. Det omfatter ikke følgende kategorier af affald, hvad angår bestemte aspekter, der allerede er omfattet af anden fællesskabslovgivning:
 - a) radioaktivt affald;
 - b) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer samt fra stenbrudsdrift;
 - c) fækalier og andre naturlige, ikke-farlige stoffer, som anvendes i landbrugsdriften;
 - d) spildevand, med undtagelse af affald i flydende tilstand;
 - e) udrangeret sprængstof;
 - f) ikke opgravet forurenede jord.
2. Det omfatter ikke døde dyr og animalske biprodukter, som er bestemt til anvendelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1774/2002, dog med forbehold af behandling af bioaffald, som indeholder animalske biprodukter.
3. Det omfatter ikke fækalier, halm og andre naturlige, ikke-farlige stoffer fra landbrugsdrift, der anvendes i landbruget eller til fremstilling af energi fra biomasse ved hjælp af processer eller metoder, som ikke skader miljøet eller bringer menneskers sundhed i fare.

4. 'døde dyr' som nævnt i stk. 2: dyr, der er døde på anden måde end ved slagtning, herunder dyr, der er aflivet med henblik på at udrydde en epizootisk sygdom i forbindelse med landbrugsdrift.

Artikel 3 Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) 'affald': ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med
- b) 'producent': enhver, hvis aktivitet frembringer affald, eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning
- c) 'indehaver': producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet
- d) 'håndtering': indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg
- e) 'indsamling': afhentning af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg
- f) 'genbrug': enhver nyttiggørelsesoperation, hvor produkter eller komponenter, der er blevet til affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til
- g) 'genanvendelse': nyttiggørelse af affald til produkter, materialer eller stoffer til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår ikke energiudnyttelse
- h) 'mineralolieaffald': enhver form for industriolie eller smøreolie, af mineralsk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, navnlig olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt mineralolie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger
- i) 'behandling': nyttiggørelse eller bortskaffelse.

Artikel 4 Affaldsliste

Kommissionen opstiller en liste over affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2.

Listen omfatter affald, der skal betragtes som farligt i medfør af artikel 12 til 15, under hensyntagen til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.

Kapitel II

Nyttiggørelse og bortskaffelse

AFDELING I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 5

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alt affald gennemgår operationer, hvorved det tjener et nyttigt formål, enten ved at det erstatter andre ressourcer, som ellers ville være brugt i anlægget selv eller i andre dele af samfundet, eller ved at det forberedes til dette formål, i det følgende benævnt "nyttiggørelsesoperationer". Som nyttiggørelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag II.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 36, stk. 2, for at opstille effektivitetskriterier til vurdering af, om operationerne i bilag II kan anses for at have ført til et nyttigt formål som nævnt i stk. 1.

Artikel 6

Bortskaffelse

1. Er nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, ikke mulig, sikrer medlemsstaterne, at alt affald gennemgår bortskaffelsesoperationer.

De forbyder henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af affald.
2. Som bortskaffelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag I, også hvis operationen tillige fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse.
3. Hvis resultaterne af en operation viser, at den til trods for substitution af ressourcer kun har ringe mulighed for at opfylde målene i artikel 1, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, hvorved den pågældende operation føjes til listen i bilag I.

Artikel 7

Betingelser

Medlemsstaterne sikrer, at nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald finder sted:

- a) uden at menneskers sundhed bringes i fare
- b) uden at der anvendes processer eller metoder, der kan skade miljøet
- c) uden at der opstår risiko for vand, luft, jord, planter og dyr

- d) uden at der forvoldes støj- og lugtgener
- e) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.

Artikel 8
Ansvar

Medlemsstaterne sikrer, at enhver indehaver af affald selv sørger for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse eller overlader dets nyttiggørelse eller bortskaffelse til et anlæg eller en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller overdrager foranstaltningen heraf til en privat eller offentlig affaldsindsamler.

AFDELING 2
OMKOSTNINGER OG NET

Artikel 9
Omkostninger

Medlemsstaterne sikrer, at omkostningerne ved nyttiggørelse og bortskaffelse af affald alt efter omstændighederne fordeles mellem indehaveren, de tidligere indehavere og producenten.

Artikel 10
Net af bortskaffelses anlæg

Hver medlemsstat træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelses anlæg, hvorved der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik, jf. artikel 2, stk. 11, i direktiv 96/61/EF, i det følgende benævnt "den bedste tilgængelige teknik".

Dette net udformes på en sådan måde, at Fællesskabet som helhed selv kan bortskaffe sit affald og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

Kapitel III

Affaldsfasens ophør

Artikel 11

Sekundære produkter, materialer og stoffer

1. For at afgøre, om en given affaldstype bør anses for ikke længere at være affald og for at have gennemgået en genbrugs-, genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation og derfor bør omklassificeres som et sekundært produkt, materiale eller stof, vurderer Kommissionen, om følgende betingelser er til stede:
 - a) omklassificering vil ikke medføre generelle negative miljøvirkninger
 - b) der findes et marked for det pågældende sekundære produkt, materiale eller stof.
2. På grundlag af sin vurdering vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger for visse kategorier af affald, alt efter de heri indeholdte produkter, materialer eller stoffer, idet den opstiller de miljø- og kvalitetskriterier, der skal opfyldes, for at det pågældende affald kan anses for at være blevet til et sekundært produkt, materiale eller stof.
3. De kriterier, der opstilles i overensstemmelse med stk. 2, skal sikre, at det sekundære produkt, materiale eller stof opfylder de nødvendige betingelser for at kunne markedsføres.

Kriterierne opstilles under hensyn til eventuelle risici for miljøskadelig brug eller transport af det sekundære produkt, materiale eller stof og udformes på en måde, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

Kapitel IV

Farligt affald

AFDELING 1

KLASSIFICERING OG OPTAGELSE PÅ LISTERNE

Artikel 12

Klassificering

Affald betragtes som farligt affald, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III.

Farligt affald opstået i husholdninger betragtes først som farligt affald, når det indsamles af en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller af en privat eller offentlig indsamler.

Animalske biprodukter og heraf afledte produkter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1774/2002, er ikke omfattet af bestemmelserne i dette direktiv vedrørende farligt affald, medmindre de er blandet med farligt affald.

Artikel 13

Liste

Kommissionen opstiller en liste over farligt affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2, i det følgende benævnt "listen".

Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.

Artikel 14

Farligt affald, der ikke er optaget på listen

1. En medlemsstat kan behandle affald, der ikke optræder på listen, som farligt affald, hvis det udviser en eller flere af de farlige egenskaber, der er opført i bilag III, selv om det ikke optræder som sådan på affaldslisten i artikel 4, i det følgende benævnt "listen".

Medlemsstaten meddeler Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og giver Kommissionen alle relevante oplysninger.

2. Kommissionen revurderer listen på grundlag af de modtagne meddelelser og afgør efter proceduren i artikel 36, stk. 2, om den skal tilpasses.

Artikel 15

Ikke-farligt affald, der er optaget på listen

1. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den behandle det pågældende affald som ikke-farligt affald.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og stiller den fornødne dokumentation til rådighed.

2. Kommissionen revurderer listen på grundlag af de modtagne meddelelser og afgør efter proceduren i artikel 36, stk. 2, om den skal tilpasses.

AFDELING 2 SÆRLIGE KRAV

Artikel 16 Adskillelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende betingelser opfyldes, hvis farligt affald blandes med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer:
 - a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 19
 - b) betingelserne i artikel 7 er opfyldt
 - c) miljøbelastningen fra håndteringen af affaldet forværres ikke
 - d) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.
2. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, der fastsættes af medlemsstaterne, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer, om nødvendigt adskilles herfra til sikring af, at betingelserne i artikel 7 opfyldes.

Artikel 17 Mærkning

1. For så vidt angår indsamling, transport og midlertidig oplagring af farligt affald træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at affaldet emballeres hensigtsmæssigt og forsynes med mærkning i overensstemmelse med gældende internationale standarder og fællesskabsstandarder.
2. Hvis farligt affald overføres, skal det ledsages af en identifikationsformular som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 259/93.

Artikel 18 Mineralolieaffald

Medmindre andet følger af forpligtelserne i artikel 16 og 17 vedrørende håndtering af farligt affald, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at olieaffald indsamles og håndteres i overensstemmelse med artikel 7.

Kapitel V

Tilladelser eller registrering

AFDELING 1 TILLADELSER

UNDERAFDELING 1 GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 19 Udstedelse

1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre bortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer, indhenter tilladelse fra de nationale kompetente myndigheder.

Tilladelsen skal indeholde følgende oplysninger:

- a) arten og mængden af affald, der kan behandles
- b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav, det pågældende anlæg skal opfylde
- c) de sikkerhedsmæssige forholdsregler, der skal træffes
- d) for hver type operation: den metode, der skal anvendes.

Der kan anføres yderligere betingelser og forpligtelser i tilladelsen.

2. Tilladelser kan udstedes for et begrænset tidsrum og kan fornyes.
3. Hvis den nationale kompetente myndighed ikke anser den påtænkte behandlingsmetode for acceptabel fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, afviser den at udstede en tilladelse.
4. I tilladelser, der omfatter energiudnyttelse, stilles høj virkningsgrad som betingelse.

Artikel 20 Tilladelser efter direktiv 96/61/EF

Artikel 19, stk. 1, i dette direktiv anvendes ikke på anlæg og virksomheder, som har indhentet tilladelse efter direktiv 96/61/EF.

Artikel 21
Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 36, stk. 2, vedtage mindstestandarder for tilladelser til sikring af, at affaldet behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde.

UNDERAFDELING 2
UNDTAGELSER

Artikel 22
Betingelser

Medlemsstaterne kan undtage følgende fra kravet i artikel 19, stk. 1:

- a) anlæg og virksomheder, der selv behandler deres affald på produktionsstedet
- b) anlæg og virksomheder, der nyttiggør affald.

Anlæg og virksomheder, som både bortskaffer og nyttiggør affald, kan kun undtages, for så vidt angår deres nyttiggørelsesoperationer.

Artikel 23
Almindelige regler

1. Hvis en medlemsstat ønsker at indrømme undtagelser som omhandlet i artikel 22, sikrer den, at de kompetente myndigheder opstiller almindelige regler for de forskellige former for aktivitet med angivelse af arten og mængden af affald, som en undtagelse kan gælde for, og den behandlingsmetode, der skal anvendes.

Disse regler baseres på den bedste tilgængelige teknik og udformes på en måde, der sikrer, at betingelserne i artikel 7 overholdes.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de almindelige regler, som opstilles i henhold til stk. 1.

Artikel 24
Farligt affald

Hvor det drejer sig om farligt affald, kan medlemsstaterne kun indrømme undtagelse efter artikel 22 til anlæg og virksomheder, som udfører nyttiggørelsesoperationer.

Ud over de almindelige regler, jf. artikel 23, stk. 1, fastlægger medlemsstaterne særlige betingelser for farligt affald, herunder grænseværdier for indholdet af farlige stoffer i affaldet, emissionsgrænseværdier og aktivitetstyper samt andre krav, der skal overholdes i forbindelse med forskellige former for nyttiggørelse.

AFDELING 2 REGISTRERING

Artikel 25 Registrering

1. Medlemsstaterne sikrer, at den nationale kompetente myndighed fører et register over anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet udfører indsamling og transport af affald, eller som i deres egenskab af handlende eller mæglere, varetager affaldsbehandling på andres vegne, og som ikke er omfattet af kravet om tilladelse i artikel 19, stk. 1.

Disse anlæg og virksomheder skal opfylde visse mindstestandarder.

2. Alle anlæg og virksomheder, der er undtaget i overensstemmelse med underafdeling 2 i afdeling 1, opføres i det i stk. 1 omhandlede register.
3. Kommissionen vedtager de i stk. 1, andet afsnit, omhandlede mindstestandarder efter proceduren i artikel 36, stk. 2.
4. Medlemsstaterne sørger for, at systemet for affaldsindsamling og –transport på deres område sikrer, at det indsamlede og transporterede affald leveres til egnede behandlingsanlæg, der opfylder kravene i artikel 7.

Kapitel VI Affaldshåndtering

AFDELING 1 PLANER

Artikel 26 Affaldshåndteringsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner, som skal revurderes mindst hvert femte år.

Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.

2. Affaldshåndteringsplanerne som omhandlet i stk. 1 skal indeholde en analyse af den aktuelle affaldshåndteringssituation i det pågældende geografiske område og angive, hvilke foranstaltninger der skal træffes med henblik på forebyggelse, genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og forsvarlig bortskaffelse af affald.
3. Affaldshåndteringsplanerne skal mindst indeholde følgende:

- a) oplysninger om det producerede affalds art, mængde og oprindelse og de samme oplysninger om affald produceret uden for det nationale område, som ventes behandlet i den pågældende medlemsstat
 - b) generelle tekniske krav, herunder indsamlingsordninger og behandlingsmetoder
 - c) eventuelle særlige ordninger for affaldsstrømme, der indebærer specifikke politiske, tekniske eller affaldshåndteringsmæssige problemer
 - d) en kortlægning og vurdering af bestående bortskaffelses anlæg og større nyttiggørelses anlæg samt af gamle forurenede affaldsdeponerings anlæg og foranstaltninger til at genoprette disse
 - e) oplysninger, i form af kriterier for udpegning af lokaliteter, der er tilstrækkeligt fyldige til, at de kompetente myndigheder kan afgøre, om der skal gives godkendelse eller ej til fremtidige deponerings anlæg eller større nyttiggørelses anlæg
 - f) de fysiske og juridiske personer, der har beføjelse til at håndtere affald
 - g) økonomiske og organisatoriske aspekter ved affaldshåndtering
 - h) en vurdering af, om visse økonomiske instrumenter kan være nyttige og egnede til at løse diverse affaldsproblemer, under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde et velfungerende indre marked.
4. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 14 i direktiv 94/62/EF og med strategien til reduktion af deponering af bionedbrydeligt affald i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF; de skal endvidere omfatte vidtrækkende informationskampagner og brug af økonomiske instrumenter.
 5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle affaldshåndteringsplaner, de vedtager, og om eventuelle ændringer i disse planer.

Samtidig forelægger de Kommissionen en generel vurdering af, hvordan planerne vil bidrage til opfyldelse af målene med dette direktiv. Vurderingen omfatter en strategisk miljøvurdering af affaldshåndteringsplaner som omhandlet i direktiv 2001/42/EF.

Artikel 27 *Samarbejde mellem medlemsstaterne*

Medlemsstaterne samarbejder efter omstændighederne med de andre berørte medlemsstater om udarbejdelsen af affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med artikel 26.

De sikrer offentlig deltagelse i overensstemmelse med direktiv 2003/35/EF, bl.a. ved at lægge planerne på et offentlig tilgængeligt websted.

Artikel 28
Gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 36, stk. 2, det skema, der skal bruges til underretning efter artikel 26, stk. 5.

AFDELING 2
PROGRAMMER FOR AFFALDSFOREBYGGELSE

Artikel 29
Udarbejdelse

1. Medlemsstaterne udarbejder senest den [*tre år efter dette direktivs ikrafttræden*] affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1.

Disse programmer indarbejdes i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 26 eller fungerer som særskilte programmer. De udarbejdes på det geografiske niveau, der bedst kan sikre, at de gennemføres effektivt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at interesserede parter og offentligheden har lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af programmerne og har adgang til dem, når de er udarbejdet, jf. direktiv 2003/35/EF.

Artikel 30
Indhold

1. Medlemsstaterne opstiller affaldsforebyggelsesmål i deres programmer og vurderer mulighederne for at træffe foranstaltninger som anført i bilag IV.

Sigtet med disse mål og foranstaltninger er at bryde koblingen mellem økonomisk vækst og miljøbelastningen fra affaldsproduktion.

2. For at kunne følge og vurdere resultaterne af de enkelte foranstaltninger fastlægger medlemsstaterne specifikke kvalitative og kvantitative mål og indikatorer for hver enkelt foranstaltning eller kombination af foranstaltninger, der træffes.

Artikel 31
Revurdering

Medlemsstaterne evaluerer affaldsforebyggelsesprogrammerne med jævne mellemrum, og i hvert fald inden de forelægger deres rapporter i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1.

Kapitel VII

Kontrol og registerføring

Artikel 32

Kontrol

1. Anlæg og virksomheder, der som erhvervsmæssig aktivitet udfører indsamling og transport af affald, eller som varetager affaldsbehandling på andres vegne, og producenter af farligt affald kontrolleres regelmæssigt på passende vis af de kompetente myndigheder.
2. Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse og bestemmelsessted.

Artikel 33

Registerføring

1. Anlæg og virksomheder som nævnt i artikel 19, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald, fører et register med angivelse af mængde, art og oprindelse samt, hvor dette er relevant, bestemmelsessted, indsamlingshyppighed, transportmåde og påtænkt behandlingsmetode for affaldet og stiller på anmodning disse oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder.
2. For farligt affald opbevares registret i mindst tre år; anlæg og virksomheder, der transporterer farligt affald, skal dog kun opbevare registret i mindst tolv måneder.

Dokumentation for, at håndteringen er udført, forelægges på anmodning af de kompetente myndigheder eller en tidligere indehaver.

Kapitel VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 34

Rapportering og revurdering

1. Hvert tredje år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv i form af en sektorrapp¹⁵.

Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF¹⁶. Rapporten

¹⁵ Kvantitative oplysninger om produktion og behandling af affald rapporteres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2150/2002. Rapporteringshyppighed og -frister fastsættes i bilagene til nævnte forordning.

¹⁶ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

I disse rapporter anfører medlemsstaterne oplysninger om udviklingen i gennemførelsen af deres affaldsforebyggelsesprogrammer.

Som led i rapporteringsforpligtelserne indsamles data om køkken- og madaffald, på grundlag af hvilke der kan opstilles regler om forsvarlig brug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse af dette affald.

2. Kommissionen sender spørgeskemaet eller modellen til medlemsstaterne seks måneder inden rapporteringsperiodens begyndelse.
3. Kommissionen offentliggør en fællesskabsrapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter, jf. stk. 1.
4. Som led i den første rapport, der udarbejdes fem år efter dette direktivs ikrafttræden, revurderer Kommissionen gennemførelsen af direktivet og fremsætter om nødvendigt forslag til revision heraf.

Artikel 35

Tilpasning til den tekniske udvikling

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 36, stk. 2, de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Artikel 36

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt "udvalget").
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 37

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [24 måneder efter ikrafttrædelsen]. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale lovbestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 38
Ophævelse*

Direktiv 75/439/EØF, 75/442/EØF og 91/689/EØF ophæves.

Henvisninger til nævnte direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag V anførte sammenligningstabel.

*Artikel 39
Ikrafttræden*

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

*Artikel 40
Adressater*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Europa-Parlamentets vegne
Formand*

*På Rådets vegne
[...] Formand*

BILAG I

BORTSKAFFESESOPERATIONER

- D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)
- D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)
- D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)
- D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)
- D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f. eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)
- D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning
- D 7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden
- D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
- D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring, calcinerings)
- D 10 Forbrænding på landjorden
- D 11 Forbrænding på havet
- D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)
- D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
- D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer
- D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret).

BILAG II

NYTTIGGØRELSESOPERATIONER

R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling

Dette omfatter forbrændingsanlæg for fast husholdningsaffald med en virkningsgrad på mindst:

- 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009
- 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008,

beregnet efter følgende formel¹⁷:

$$\text{Virkningsgrad} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

hvor:

E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6 og energi i form af varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)

E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)

E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets nedre nettobrændværdi (GJ/år)

E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)

0,97 er en faktor til beregning af energitab på grund af bundaske og stråling.

R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler

R 3 Recirkulering eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)

R 4 Recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser

R 5 Recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer

R 6 Regenerering af syrer eller baser

R 7 Genvinding af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse

R 8 Genvinding af komponenter fra katalysatorer

¹⁷ Denne formel er baseret på information i referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker til affaldsforbrænding.

R 9 Regenerering og anden genbrug af olie

R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi

R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10

R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11

R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor det er produceret).

BILAG III

EGENSKABER, DER GØR AFFALD FARLIGT

H1 eksplosiv: stoffer og præparater, der kan eksplodere under flammepåvirkning, eller som er mere følsomme over for stød og gnidning end dinitrobenzen.

H2 brandnærende: stoffer og præparater, der ved berøring med andre stoffer, især brændbare stoffer, reagerer stærkt varmeudviklende.

H3-A letantændelig:

- flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 21° C (herunder yderst letantændelige væsker)
- stoffer og præparater, som ved kontakt med luften ved normal temperatur og uden energitilførsel kan udvikle varme og derefter antændes
- faste stoffer og præparater, som let kan antændes ved kortvarig påvirkning fra en antændelseskilde, og som efter dennes fjernelse fortsætter med at brænde eller gløde
- gasformige stoffer og præparater, som kan antændes i luften under normalt tryk
- stoffer og præparater, som ved kontakt med vand eller fugtig luft udvikler letantændelige gasser i farlige mængder.

H3-B antændelig: flydende stoffer og præparater, som har et flammepunkt på mindst 21° C og højst 55° C.

H4 lokalirriterende: ikke-ætsende stoffer og præparater, der ved direkte, langvarig og gentagen berøring med huden eller slimhinderne kan fremkalde betændelse.

H5 sundhedsskadelig: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan indebære risici af begrænset farlighed.

H6 giftig: stoffer og præparater (herunder meget giftige stoffer og præparater), der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde alvorlige akutte eller kroniske skader eller endog døden.

H7 kræftfremkaldende: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde kræft eller øge forekomsten af kræft.

H8 ætsende: stoffer og præparater, der ved berøring med levende væv kan ødelægge dette.

H9 smitsom: stoffer, der indeholder levedygtige mikroorganismer eller disses toksiner, hvorom det vides eller kan formodes, at de fremkalder sygdom hos mennesket eller andre levende organismer.

H10 teratogen: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan fremkalde medfødte, ikke-arvelige misdannelser eller øge forekomsten heraf.

H11 mutagen: stoffer og præparater, der ved indånding eller indtagelse, eller hvis de trænger gennem huden, kan forårsage arvelige genetiske skader eller øge forekomsten heraf.

H12 stoffer og præparater, der ved berøring med vand, luft eller syre frigør giftige eller meget giftige luftarter.

H13 stoffer og præparater, der efter bortskaffelse kan resultere i et andet stof, f.eks. et udvaskningsprodukt, med en af de ovenfor anførte egenskaber.

H14 økotoksisk: stoffer og præparater, der indebærer eller kan indebære øjeblikkelige eller efterfølgende risici for en eller flere miljøsektorer.

Noter:

1. Tillægelse af de farlige egenskaber 'giftig' (og 'meget giftig'), 'sundhedsskadelig', 'ætsende' og 'lokalirriterende' sker efter kriterierne i bilag VI, del I.A og II.B, til Rådets direktiv 67/548/EØF¹⁸, som ændret.
2. Hvad angår tillægelse af egenskaberne 'kræftfremkaldende', 'teratogen' og 'mutagen', er der under hensyntagen til den nuværende viden på området angivet yderligere oplysninger i vejledningen i klassificering og etikettering i bilag VI (del II.D) til direktiv 67/548/EØF, som ændret.

Afprøvningsmetoder

De metoder, der skal anvendes, er beskrevet i bilag V til direktiv 67/548/EØF, som ændret.

¹⁸ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

BILAG IV

FORANSTALTNINGER TIL FOREBYGGELSE AF AFFALD

Foranstaltninger, der kan øve indflydelse på rammebetingelserne for produktion af affald

1. Anvendelse af planlægningsforanstaltninger eller andre økonomiske instrumenter, der øver indflydelse på adgangen til og prisen på primærressourcer.
2. Fremme af forskning og udvikling, der tager sigte på renere og mindre ressourceintensive produkter og teknologier, og videreformidling og anvendelse af resultaterne af denne forskning og udvikling.
3. Udvikling af effektive og relevante indikatorer for miljøbelastningen fra affaldsproduktion på alle niveauer, f.eks. produktsammenligninger, tiltag fra de lokale myndigheders side og nationale foranstaltninger.

Foranstaltninger, der kan øve indflydelse på design- og produktionsfasen

4. Fremme af miljøvenligt design (systematisk integrering af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre produktets miljøegenskaber i hele dets livscyklus).
5. Oplysning om affaldsforebyggelsesmetoder med henblik på at fremme anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik i industrien.
6. Oplæring af de kompetente myndigheder, hvad angår indføjelser af affaldsforebyggelseskrav i tilladelser, der udstedes efter dette direktiv og direktiv 96/61/EF.
7. Foranstaltninger til forebyggelse af affaldsproduktion i anlæg, der ikke henhører under direktiv 96/61/EF. Sådanne foranstaltninger kan i givet fald omfatte vurderinger af eller planer om affaldsforebyggelse.
8. Informationskampagner eller ydelse af økonomisk støtte, beslutningsstøtte eller anden form for støtte til virksomhederne. Sådanne foranstaltninger kan ventes at være særlig effektive, hvis de rettes mod eller tilpasses til små og mellemstore virksomheder og gennemføres via etablerede virksomhedsnet.
9. Frivillige aftaler, forbruger/producent-paneler eller forhandlinger på brancheniveau med henblik på at få de pågældende virksomheder eller industrisektorer til at opstille deres egne affaldsforebyggelsesplaner eller –mål eller forbedre ressourceintensive produkter eller emballageformer.
10. Fremme af troværdige miljøledelsesordninger, herunder ISO 14001.

Foranstaltninger, der kan påvirke forbrugs- og anvendelsesfasen

11. Økonomiske instrumenter, såsom incitamentter til miljørigtige indkøb eller obligatorisk opkrævning af betaling for visse emballageartikler eller -elementer, som ellers er gratis for forbrugeren.

12. Informationskampagner rettet mod offentligheden eller særlige forbrugergrupper.
13. Fremme af troværdig miljømærkning.
14. Aftaler med industrien (f.eks. anvendelse af produktpaneler i lighed med dem, der oprettes inden for rammerne af den integrerede produktpolitik) eller med detailhandelen (om tilrådighedsstillelse af information om affaldsforbyggelse og mindre miljøbelastende produkter).
15. Indførelse af miljø- og affaldsforebyggelseskriterier i udbud og kontrakter i forbindelse med offentlige indkøb og virksomhedsindkøb, i tråd med håndbogen om grønne offentlige indkøb, offentliggjort af Kommissionen den 29. oktober 2004.
16. Fremme af genbrug og/eller reparation af hertil egnede kasserede produkter, bl.a. gennem oprettelse af eller støtte til reparations/genbrugsnet.

BILAG V**SAMMENLIGNINGSTABEL**

Direktiv 75/442/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 1, litra a), andet afsnit	Artikel 4
Artikel 1, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 1, litra c)	Artikel 3, stk. 1, litra c)
Artikel 1, litra d)	Artikel 3, stk. 1, litra d)
Artikel 1, litra e)	Artikel 5
Artikel 1, litra f)	Artikel 6
Artikel 1, litra g)	Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2
Artikel 2, stk. 2	-
Artikel 3, stk. 1	Artikel 1
Artikel 3, stk. 2	-
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 10
Artikel 6	-
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 26
Artikel 7, stk. 3	-
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 11	Artikel 22 - 24
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13	Artikel 32

Artikel 14	Artikel 33
Artikel 15	Artikel 9
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
Bilag I	-
Bilag IIA	Bilag I
Bilag IIB	Bilag II
Direktiv 75/439/EØF	
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, stk. 1, litra g)
Artikel 2	Artikel 18 og 7
Artikel 3, stk. 1 og 2	-
Artikel 3, stk. 3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5, stk. 1	-
Artikel 5, stk. 2	-
Artikel 5, stk. 3	-
Artikel 5, stk. 4	Artikel 19 og 25
Artikel 6	Artikel 19
Artikel 7, litra a)	Artikel 7
Artikel 7, litra b)	-
Artikel 8, stk. 1	-

Artikel 8, stk. 2, litra a)	-
Artikel 8, stk. 2, litra b)	-
Artikel 8, stk. 3	-
Artikel 9	-
Artikel 10, stk. 1	Artikel 16
Artikel 10, stk. 2	Artikel 7
Artikel 10, stk. 3 og 4	-
Artikel 10, stk. 5	Artikel 12 til 15
Artikel 11	Artikel 25
Artikel 12	Artikel 25
Artikel 13, stk. 1	Artikel 32
Artikel 13, stk. 2	-
Artikel 14	-
Artikel 15	-
Artikel 16	-
Artikel 17	-
Artikel 18	Artikel 34
Artikel 19	-
Artikel 20	-
Artikel 21	-
Artikel 22	-
Bilag I	-
Direktiv 91/689/EØF	
Artikel 1, stk. 1	-
Artikel 1, stk. 2	-

Artikel 1, stk. 3	Artikel 3
Artikel 1, stk. 4	Artikel 3 og 12 til 15
Artikel 2, stk. 1	Artikel 34
Artikel 2, stk. 2-4	Artikel 16
Artikel 3	Artikel 19 til 24
Artikel 4, stk. 1	Artikel 32
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 33
Artikel 5, stk. 1	Artikel 17
Artikel 5, stk. 2	Artikel 32
Artikel 5, stk. 3	Artikel 33
Artikel 6	Artikel 26
Artikel 7	-
Artikel 8	-
Artikel 9	-
Artikel 10	-
Artikel 11	-
Artikel 12	-
Bilag I, II	-
Bilag III	Bilag III